Szanowny Panie Ministrze

Działając jako obywatel Rzeczypospolitej Polskiej oraz reprezentując interesy pracowników specjalistycznych uzbrojonych formacji ochrony (SUFO), zwracam się z prośbą o podjęcie działań legislacyjnych mających na celu:

1. Usunięcie nieskuteczności przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z późn. zm.), w szczególności w zakresie cofania uprawnień do broni palnej w przypadku wszczęcia postępowania karnego.

Obecne przepisy, wprowadzone nowelizacją z dnia 5 stycznia 2011 r. (Dz.U. 2011 nr 38 poz. 195), przewidują cofnięcie pozwolenia na broń już na etapie wszczęcia postępowania karnego. Proponuję zastąpienie tej regulacji zapisem o zawieszeniu uprawnień na czas trwania postępowania, z obowiązkiem niezwłocznego przywrócenia ich po uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania, bez konieczności przechodzenia ponownej procedury administracyjnej.

2. Włączenie pracowników SUFO, wykonujących uzbrojoną ochronę obiektów o strategicznym znaczeniu oraz realizujących szybkie interwencje przy alarmach napadowych, włamaniowych i sabotażowych, do katalogu zawodów uprawnionych do wcześniejszej emerytury po ukończeniu 60. roku życia i przepracowaniu 30 lat na stanowisku z bronią palną.

Praca w SUFO ma charakter zbliżony do zadań służb mundurowych. Chronimy banki, urzędy, jednostki wojskowe, WKU, prokuratury, kuratorów sądowych, komorników oraz infrastrukturę krytyczną, taką jak dworce PKP i PKS, wieże telekomunikacyjne, elektrociepłownie i inne.

Nasze działania odciążają publiczne służby mundurowe, takie jak policja czy straż miejska, które w przypadku braku pracowników SUFO musiałyby zwiększyć zatrudnienie o kilkadziesiąt tysięcy funkcjonariuszy, aby sprostać wymaganiom ochronnym i interwencyjnym na podobnym poziomie.

Mimo ponoszonego ryzyka i stresu, nie mamy prawa do wcześniejszej emerytury, co jest niesprawiedliwe i niezgodne z zasadą równego traktowania.

Uzasadnienie:

Naruszenie art. 42 ust. 3 Konstytucji RP – zasada domniemania niewinności,

Naruszenie art. 32 Konstytucji RP – zasada równego traktowania,

Naruszenie art. 24 i 67 ust. 1 Konstytucji RP – ochrona pracy i prawo do zabezpieczenia społecznego,

Działania SUFO są niezbędne dla bezpieczeństwa państwa i obywateli, odciążając publiczne służby, co przynosi wymierne korzyści budżetowe i społeczne.

---

W związku z powyższym wnoszę o:

Zastąpienie obecnych przepisów o cofnięciu uprawnień do broni zapisem o czasowym zawieszeniu ich na okres trwania postępowania oraz obowiązkowym, niezwłocznym przywróceniu po uniewinnieniu lub umorzeniu.

Uznanie pracy pracowników SUFO za wykonywaną w szczególnych warunkach, z prawem do wcześniejszej emerytury po ukończeniu 60. roku życia i przepracowaniu 30 lat na stanowisku z bronią palną.

Proszę o rozpatrzenie petycji i poinformowanie mnie o podjętych działaniach.

Z poważaniem

Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Departament Ubezpieczeń Społecznych
DUS-II.055.48.2025.CG

Warszawa, 4 grudnia 2025 r.

działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w odpowiedzi na petycję w przedmiocie uznania pracy pracowników specjalistycznych uzbrojonych formacji ochrony (SUFO) za wykonywaną w szczególnych warunkach, z prawem do wcześniejszej emerytury po ukończeniu 60. roku życia i przepracowaniu 30 lat na stanowisku z bronią palną, Departament Ubezpieczeń Społecznych, uprzejmie przedstawia, co następie.

Obecnie (w praktyce) możliwość wcześniejszej dezaktywizacji zawodowej w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze regulują przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych[1], która weszła w życie od dnia 1 stycznia 2009 r. Wobec tego zgłoszony w petycji postulat należy potraktować jako postulat zmiany przepisów właśnie tej ustawy.

Emerytura pomostowa została przewidziana dla osób wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, określone w art. 3 ust. 1-3 i jej załącznikach nr 1 i 2 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, za prace w szczególnych warunkach uznano *„prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku”* (wykaz ww. prac określa zał. nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych).

Z kolei, w myśl art. 3 ust. 3 ww. ustawy, za prace o szczególnym charakterze uważa się *„prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się.”* (wykaz tych prac określa załącznik nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych).

[1] Dz. U. z 2024 r., poz. 1696, z późn. zm., dalej powoływanej jako: „ustawo emeryturach pomostowych”.

tel. 222-500-108
info@mrips.gov.pl
https://www.gov.pl/web/rodzina

ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

Zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej przysługuje, co do zasady, pracownikowi, który:

- urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
- osiągnął wiek co najmniej 55 lat (w przypadku kobiety) i co najmniej 60 lat (w przypadku mężczyzny),
- ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wynoszący co najmniej 15 lat,
- ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
- po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na względzie, że obecne zał. nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, zawierające (odpowiednio): wykaz prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, uprawniające do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, nie zawierają prac wykonywanych przez pracowników SUFO, to przedstawiony w petycji postulat należy uznać, jako postulat rozszerzenia ww. zał. nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych o taki właśnie rodzaj pracy oraz stworzenie odrębnej (szczególnej) regulacji z nią związanej, w której wydłużono by okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (wymagany do przyznania prawa do emerytury pomostowej) do 30 lat.

Odnosząc się do treści zgłoszonego postulatu, Departament pragnie poinformować, że ustawowe definicje prac w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze, jak i treść wykazów prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, powstały w wyniku szczegółowej dyskusji, jaka toczyła się nad projektem ustawy o emeryturach pomostowych w zespołach problemowych ówczesnej Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz w trakcie prac parlamentarnych z udziałem ekspertów z zakresu medycyny i ochrony pracy. W ramach tych prac wykorzystano wiele opinii i analiz znanych ośrodków naukowo-badawczych. Ostatecznie powstały (po analizie rodzajów prac wykonywanych wówczas w Polsce), oparte na obiektywnych (medycznych) kryteriach, wykazy prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze (stanowiące załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych). Skoro w wykazach tych nie znalazły się prace pracowników SUFO (które funkcjonują wszakże od lat 90-ych ubiegłego wieku[2]), oznacza to, że prace te nie spełniają ani definicji prac w szczególnych warunkach, ani prac o szczególnym charakterze. Decyzję ustawodawcy podjętą w tym zakresie należy zatem uznać za racjonalną.

Departament także pragnie wskazać, że ustawa o emeryturach pomostowych była trzykrotnie merytorycznie badana (w tym w zakresie zgodności z Konstytucją definicji zawartych w jej art. 3 ust. 1-3 i kompletności załączników nr 1 i 2) przez Trybunał Konstytucyjny, który orzeczeniami z dnia 16 marca 2010 r. Sygn. akt K 17/09, 25 listopada 2010 r. Sygn. akt K 27/09 oraz 3 marca 2011 r. Sygn. akt K 23/09 orzekł o zgodności tej ustawy z Konstytucją RP.

Biorąc powyższe pod uwagę, postulat przedstawiony w petycji nie może zostać zrealizowany.

[2] Działają one na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 532). Zob. w szczególności art. 2 pkt 7 tej ustawy, gdzie wskazano, że specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne, to „wewnętrzne służby ochrony oraz przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, posiadających broń na podstawie świadectwa broni, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji…"

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku
Sebastian Kamiński
Zastępca Dyrektora
Departamentu Ubezpieczeń Społecznych
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

tel. 222-500-108
info@mrips.gov.pl
https://www.gov.pl/web/rodzina

ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa